

været enig om. Dersom man i Fjor — hvor ogsaa jeg gav min Tilslutning til den nye Form for disse Bevillingers Administration — havde troet, at man ikke fra den daværende Landbrugsministers Side vilde kræve, at der blev administreret fuldt ud efter disse Regler — hvad man ganske sikkert ikke har, da det maa erkendes, at der ikke er administreret efter de Regler, som Lovgivningsmagten blev enig om — saa vilde det være blevet understreget langt, langt stærkere. Men ingen syntes at finde, og jeg fandt allermindst, Anledning til at gøre Henstillinger i saa Henseende, fordi jeg fandt, det maatte være udelukket, at man kunde tillade, at disse Bevillinger bleve administrerede anderledes, end Lovgivningsmagten var enig om. Derfor glæder det mig, at den nuværende Landbrugsminister saa stærkt har sagt, at det vil blive fordret, at det, som Lovgivningsmagten i saa Henseende er bleven enig om, sker Fyldest. Thi nu er der sket det, at Husmændene i meget store Strækninger af Landet ingen Verdens Ting have faaet, men det vilde ikke være sket, hvis man havde administreret Bevillingerne efter det, som Lovgivningsmagten forudsatte.

Der er et andet Spørgsmaal i det samme Forhold, som jeg ogsaa vilde bede Ministeren og Finansudvalget være opmærksom paa inden tredie Behandling. Hvis Husmandsforeningerne nu ikke kunne eller ville gaa ind paa at administrere under andre Forudsætninger og efter andre Regler end dem, som der har været administreret efter i Fjor, vil man saa træffe Foranstaltninger til, at de Husmænd, der ere indenfor de forskellige Landboforeningers Kredse, hvor der ingen Husmandsforeninger er, kunne faa Lov til at faa Del i det, som egentlig tilkommer dem af disse Bevillinger? Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) sagde, at Landboforeningerne havde kritiseret den Administration, som havde fundet Sted af Husmandsforeningerne, det havde Husmandsforeningerne ikke gjort. Deri har han Ret, thi det er jo Husmandsforeningerne, der have administreret, og jeg tror ikke, at Jørgen Nielsen, Viby, og de andre af disse Mænd vilde kritisere sig selv, uagtet det er en vitterlig Kendsgerning, at man har administreret mod det, som har været Lovgivningsmagtens Mening. Hvad enten man nu vil paastaa eller ikke, at Hovedledelsen ikke har billiget det, saa er det dog godt-gjort af det ærede Ordfører, at Formanden, Jørgen Nielsen, Viby, har givet det sin fulde Sanktion. Men heller ikke Landbo-

foreningerne protesterede derimod, aldeles ikke. Nej, der, hvorfra Protesten er kommen og der hvor man har følt sig brøstholden, er fra Husmændene indenfor Landboforeningernes Kredse, hvor der ingen Husmandsforeninger have været. Det er dem, der have henvendt sig til Bestyrelsen for disse Landboforeninger og sagt: Er det da Lovgivningsmagtens Mening, at man vil tvinge os til at gaa ind i Husmandsforeningerne eller til at oprette Husmandsforeninger, vi, som føle, at vi i Landboforeningsspørgsmaal have fælles Interesser med Gaardmænd og større Boelsmænd? Det er derfra, at Kritikken er kommen og ikke fra Landboforeningerne. Landboforeningerne taale saamænd godt, at denne Administration gaar fra dem, det have Landboforeningerne ganske sikkert heller ikke grædt over.

Det ærede Medlem sagde, at Landboforeningernes Repræsentanter havde udtalt sig for, at det vilde skade deres Medlemsantal ganske betydeligt, naar Husmandsforeningerne bleve oprettede og fik disse Penge at administrere. Nej, det har slet ikke afstedkommet nogen Fortræd i saa Henseende. Det har ikke gjort, at der er blevet færre Medlemmer indenfor Landboforeningerne. Der er Planteavlsvudvalg, Dyrskuer og mange andre Ting, som knytte sammen i fælles Foreninger, og det skal nok vise sig, at selv om Husmændene sige, at de ville tage det op for deres Vedkommende, ere de dog ikke stærke nok dertil, uden at de arbejde i god Kontakt og nøje Forbindelse med andre Medlemmer indenfor Landboforeningerne. De Herrer tro, at Husmændene kunne være noget for sig og noget bedre for sig. Der kan ogsaa være Spørgsmaal, som Husmændene kunne have for sig selv. Jeg kan ikke tænke mig, at nogen misunder dem det. Men der er Omraader, der ere absolut fælles, f. Eks. det af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) saa stærkt fremhævede: Ukrudtets Bekæmpelse. Det er af samme Interesse for den større som for den mindre Jordbruger. Saadan er der i det hele taget en Række fælles Interesser, ogsaa af økonomisk Art, saa jeg ikke tror paa nogen større Adskillelse.

Det er, som sagt, Husmændene indenfor Landboforeningerne, der have sagt: Er det ikke urimeligt, at vi skulle holdes udenfor? Og jeg henstiller derfor, at man mellem anden og tredie Behandling ser at komme til en Ordning, der stiller alle lige. Vi have jo nu Ministerens Ord for, at det, som Lovgivningsmagten er bleven enig om vil blive opretholdt til Punkt og Prikke,